



Tại thành phố Berlin thủ đô của nước Đức, có một ngôi chùa mang tên một ngọn núi thiêng, nơi Đức Phật ngày xưa hay thuyết Pháp, đó là chùa Linh Thứu. Vị trụ trì hiện nay mang một cái tên là Diệu Phước, nên các thiện nam tín nữ đổ xô về chùa lễ bái rất đông vì tin rằng chùa này rất “**linh**” và cầu xin gì cũng được nhiều “**phước**”. Quả thật thế! Một số đại gia đến chùa làm công quả, lúc đầu chỉ có một nhà hàng cơ sở làm ăn, sau vài năm ôi thôi cửa tiệm mọc ra như nấm, tiền thu vào đếm không xuể. Thế là họ lại càng tin tưởng vào phước đức của ngôi chùa, từ đấy ngôi chùa Linh Thứu đã đi vào huyền thoại.

Ngược dòng thời gian của 22 năm về trước, những ngày cuối thu của năm 1989. Ngôi Niệm Phật Đường Linh Thứu mới dọn về địa điểm mới ở số 6 đường Krefelder, tường mới quét vôi, thảm vừa trải phẳng, chánh điện mới trang hoàng một

cách đơn sơ không đủ thời gian để làm lễ An Vị Phật. Lúc ấy tình hình xứ Đức đang bước vào một khúc quanh lớn, cả một ý thức hệ khối Cộng Sản Đông Âu bị tan rã, bức tường ô nhục chia cắt Đông Tây sắp sụp đổ. Số đồng bào Việt Nam đi lao động hợp tác ở Đông Bá Linh rất đông, một số trèo tường qua Tây Bá Linh tìm tự do, họ kéo nhau đến ngôi Niệm Phật Đường Linh Thửu xin tá túc và xin chỉ dẫn cách làm giấy tờ để tị nạn.

Trước dữ kiện hằng ngày cả hàng chục người đến gõ cửa cầu cứu giữa trời mưa tuyết và cảnh tượng các cô gái trẻ trèo tường nhảy xuống té gãy xương hay treo chân nhan nhản mỗi ngày; ngôi Niệm Phật Đường Linh Thửu bắt buộc phải mở rộng cửa đón nhận tất cả mọi người. Đây mới là khó khăn cho những Phật tử sinh hoạt trong “Chùa“ nhất là bác Phạm Ngọc Đảnh người đã có công gây dựng nên ngôi Niệm Phật Đường nhờ tài ngoại giao với chính quyền Đức (họ không cho thành lập chùa, chỉ cho sinh hoạt dưới hình thức một trung tâm văn hóa xã hội - Soziokulturelles Zentrum Viet Nam).

Bác Đảnh đã ép bà xếp ở hội Hồng Thập Tự, mở hết các kho đem ghế bố ra để ở văn phòng tại quận Steglitz cho những Tường Nhân, có chỗ dung thân chờ ngày vào trại tị nạn. Nhiều người Đức làm việc trong các công sở đã tích cực giúp đỡ cho khối người Việt ào ạt trào sang. Mỗi ngày trong Niệm Phật Đường phải tốn ít nhất cả chục thùng mì gói với một bình Gas vĩ đại mới đủ cung ứng cho những chiếc bao tử đói meo.

Đến nước này bác Đánh phải cầu cứu trung ương ở chùa Viên Giác, kêu gọi các chi hội ở Hannover, Hamburg, Nürnberg gửi tiền và người qua phụ giúp chứ ở Berlin đã kiệt quệ mọi phần. Các em trong Gia Đình Phật Tử và Hướng Đạo ở Berlin tích cực xả thân đi giúp các đồng bào trong vấn đề giấy tờ phiên dịch. Có em phải bỏ học cả một lục cá nguyệt cho chiến dịch này. Phải nhắc đến một anh Hướng Đạo ở miệt dưới cách xa Berlin, vừa tốt nghiệp xong ngành nghề nhưng chưa có việc làm. Được trưng dụng lên Niệm Phật Đường, anh ở hà rằm luôn trong chùa để giúp đỡ các tường nhân. Tên của anh rất dễ nhớ và mang rất nhiều ấn tượng “*Trần Thu Mộng Duyên*“, chắc ba má anh mê con gái quá nên mới đặt tên như thế!

Tuy tiền không mang lại hạnh phúc, nhưng không có tiền làm sao trả cho sở Ngoại Kiều 7 Đức Mã để trả tiền chụp hình làm Passport. Bác Đánh phải để cái lon ở trên bàn làm việc tại văn phòng để thu tiền phiên dịch không công cho đồng bào. Sau đó thiên hạ đã ổn định có tiền mới bỏ phong bì giúp đỡ lại người đã phiên dịch giấy tờ cho mình. Do đó có màn chú Từ Lương khui thùng phước sương, giờ cao phong bì đọc to “tiền dịch“, sau mỗi miệng quá chỉ đọc “dịch, dịch“ nghe như tiếng Vịt kêu chiều. Viết tới đây tôi không khỏi “tuyên dương“ cho công lao của Diệu Lý và Từ Lương, đôi uyên ương này đã xả thân cho ngôi Niệm Phật Đường Linh Thứu đến mờ mắt xum cả lung. Sẵn trón tôi vinh danh luôn cho tất

cả các Thuyền Nhân hay các đồng bào không cùng một giới tuyến đã góp công góp sức của lo cho Tường Nhân trong lúc gặp khó khăn, chẳng hạn như bác Diệu Thủy, cô Lâm Diệu Minh, bác Đạt Huệ cùng gia đình, dì Hoa, anh Thị Hiện, anh Thiện Sơn, gia đình bác Nguyễn Hượt, bác Nguyễn Định, Tâm Bích ... và rất nhiều người nữa tôi không đủ giấy mực để viết ra cho hết.



Đấy chỉ là mặt tốt phía bên ngoài, nhưng có ai biết đến cái mặt trái của chiếc mề đay đâu! Bác Đảnh phải chịu bao sức ép của mọi phía đổ về, các bà già xưa trách sao chưa An Vị Phật đã rước chi người lạ vào Chùa, các ông cựu quân nhân đòi xin tí huyết về tội dám đón Cộng Sản vào nhà. Bác chỉ cười nói vu vơ:

- Ngày xưa có chương trình Chiêu Hồi phải hát bài “Tung cánh chim tìm về tổ ấm” quá trời, bây giờ không gọi chỉ cần nháy một cái là sang ngay. Tội nghiệp người ta bị để ở đó chứ có phải là CS đâu!

Hoặc trấn an các bác lớn tuổi thích yên ổn tụng kinh:

- Tụng kinh cho lắm mà thấy người sắp chết lạnh không đón vào thì tụng làm gì ?

Hay trả lời các bác sĩ trong bệnh viện, chữa trị không công cho những Tường Nhân té ngã chấn thương về tiền trả thông dịch:

- Ông đã có công cứu đồng bào tui, tui cũng có phần dắt mỗi khối trả gì cho tui nữa hết!

Nếu có ai hỏi, thế số người chạy sang trong chiến dịch trèo tường này lên đến ước chừng bao nhiêu? Theo thống kê của cô giáo dạy toán trường Petrus Ký - Đạt Huệ tiết lộ, cỡ 2000 người một con số không nhỏ cho Niệm Phật Đường Linh Thứu bé nhỏ ở quận Tiergarten. Ngày nay số người thành công trở thành đại gia lên rất cao, tôi không nắm rõ từng chi tiết chỉ nghe loáng thoáng, láo nháo như cháo với chè là một trong số mười người đầu tiên đến gõ cửa “Chùa” xin tị nạn là “Mr. Hai”, mới ngày nào còn là anh Trần Văn Hai trẻ măng ốm nhách đen thui và nghèo xơ xác, bây giờ đã trở thành đại gia một doanh nhân tỏa sáng trong giới ẩm thực.

Những người không thuộc diện tường nhân thành công là “Monsieur Vương“, anh Đạt với dáng vóc nhỏ nhắn nhưng có cái đầu nghĩ chuyện kinh doanh, sờ vào đâu là ra tiền đến đó. Ngoài ra trong lãnh vực đầu tư hăng xướng rất thành công phải kể đến anh Kiệt hãng Recard hay chị Hảo hãng Abitz. Xin thứ lỗi cho tôi chỉ biết lên Chùa và ru rú trong nhà không chịu giao thiệp nên thiếu sót rất nhiều đại gia chưa kể đến. Hay là đến ngày Hội Ngộ và Tri Ân mừng 3 tháng 9 năm 2011, mời các đại gia đến trình diện cho bà con được chiêm ngưỡng những nhân tài của đất nước.

Cái phước đức lớn nhất của ngôi chùa Linh Thú là đã đào tạo được rất nhiều vị đi xuất gia, tính đến hôm nay cũng được 16 vị đi ra từ chùa Linh Thú, có người tu hành tinh tấn đã đạt được những quả vị cao.

Tôi xin được lướt qua theo thứ tự thời gian đi Tu của từng vị:

. **Sư Cô Như Quang**, hiện đang trụ trì chùa Phổ Hiền ở Strassburg. Cô là tường nhân trong nhóm đầu tiên đến Niệm Phật Đường Linh Thú, lúc còn ở bên Đông Đức, Cô đã ăn chay trường và chép Kinh Pháp Hoa bằng tay trong cuốn vở học trò. Lúc Cô tỏ ý định muốn đi Tu, ai cũng tiếc tại sao một người đẹp như thế mà đòi xuất gia. Nhưng bác Đánh đã tạo điều kiện cho Cô xuống Chùa Viên Giác để xuất gia và sau sang Pháp với Sư Bà Như Tuấn.

. **Cô Phúc Nghiêm**, khoảng vài năm sau khi mở cửa bức tường Cô đến Chùa đòi xuất gia, bác Đảnh phải đưa lậu qua Làng Mai bằng thông hành của con gái. Hiện nay Cô tu hành rất tinh tấn, một Sư Chị dũng cảm quyết ở lại Bát Nhã để bảo vệ các Sư Em.

. **Thầy Pháp Độ**, một tướng nhân chính hiệu để tóc dài quá vai lại thêm râu ria rậm rạp, làm đầu bếp chính cho quán cơm chay của Vĩnh Trân. Ngày Thầy đòi đi Tu ai cũng giật mình, nhưng không ngờ ngày nay Thầy tu hành quá tinh tấn, được Sư Ông bổ nhiệm cho nhiều chức làm xếp ở Thiên Đường Paris.

. **Cô Hóa Nghiêm**, khoảng năm 2000 tôi được tháp tùng Cô cùng với bác Đảnh sang Làng Mai cho Cô đi xuất gia. Từ đó đến giờ đã gần 11 năm, chắc Cô đã lựa đúng con đường, vì đường đời của Cô quá lắm chông gai, không ai có thể gánh vác cho Cô được.

. **Thầy Pháp Chương**, lúc chưa đi Tu được mệnh danh là Đại Thí Chủ, vì Thầy hay ủng hộ cho những lúc Niệm Phật Đường còn nghèo, lâu lâu lại cho gạo hay ủng hộ tiền xe cho mọi người đi dự khóa tu bên Làng. Nghe đâu Thầy tu hành rất tinh tấn được Sư Ông tặng cho nhiều quả vị.

. **Thầy Trinkley**, bây giờ Chú đã lên chức Thầy đạt được nhiều quả vị theo trường phái Tây Tạng. Ngày xưa ông cụ của Chú rất buồn khi cậu con trai nổi dõng tông đường đi Tu, ông cứ đòi từ con và trách bác Đảnh đã dụ dỗ con trai ông đi Tu, bác Đảnh trả lời kiểu Ông già Ba Tri:

- Tui dụ tui, dụ con tui còn không được nữa dụ con ai!

Đó là các Thầy Cô tu theo pháp môn Làng Mai với Sư Ông Nhất Hạnh, lực lượng hùng hậu còn lại tu theo pháp môn Tịnh Độ của Sư Ông Viên Giác và trong tương lai biết đâu còn nhiều Vị xuất thân từ chùa Linh Thứu đi xuất gia.

Một ngôi chùa đã được tạo dựng lên bằng những công đức to dày như thế, một đội ngũ Phật tử thuần thành đã thấm nhuần tương chao, cộng thêm sự hướng dẫn tinh thần một cách tài tình của Ni Sư trụ trì, cùng các đóng góp vô cùng tận của các Sư Cô. Ngôi chùa thiêng Linh Thứu chắc chắn sẽ tồn tại mãi trên xứ sở Đức thân yêu.

Hoa Lan.

Đề kỷ niệm ngày Hội Ngộ và Tri Ân mừng 3 tháng 9 năm 2011.

